Livâta (Eşcinsel İlişki) Yapmanın İslâm'daki Cezâsı Nedir?

Allâme Şeyh Abdulazîz b. Bâz'a livâtanın cezası hakkında soruldu:
Şeyh İbrâhîm'in ve âlimlerin verdiği fetvâ üzere, sizin de işittiğiniz gibi -Allah'a sığınırız- lûtîlik, erkeğin erkeğe (arkadan) yaklaşmasıdır. Buna livâta denir. Yüce Allah bunu inkâr etmiştir ve Lût aleyhisselâm'ın kavminin kıssasında lûtîliğin durumunu beyân etmiştir. Allah onların beldelerini yerle bir edip yerin altını üstüne getirerek onları topyekûn helâk etti ve -Allah'a sığınırız- üzerlerine taşlaşmış çamurlar yağdırdı. Allah'tan selâmet dileriz.
Mü'minlerin emîrî Velîd bin Abdu'l-Melik demiştir ki: "Allah Kur'an'da lûtîliğin kıssasını zikretmiş olmasaydı bir erkeğin bir erkeğe bineceğini (cinsî münâsebet kuracağını) asla düşünmezdim". Bu çirkin bir fuhşiyattır. Hatta -Allah'a sığınırız- zinâdan bile daha iğrenç ve daha çirkindir. Bu yüzden lûtîliğin hükmünün ölüm olduğu eserlerde nakledilmiştir. Sahâbenin de üzerine icmâ ettiği şey; bekar da olsa muhsan da olsa lûtîlik yapanın mutlak olarak öldürülmesidir. Bazı fakîhler demişlerdir ki: "O (lûtîlerin hükmü) de tıpkı zinâ yapan gibidir. Muhsân (üzerinden evlilik geçmiş bir kimse) ise recm edilir, bekâr ise yüz sopa celde vurulup bir sene de sürgün edilir. Fakat bu zayıf bir görüştür.
Doğru olan, lûtînin öldürülmesidir. Bu görüşlerden biridir ve doğru olan da budur. Kılıçla öldürülür veya muhsan kimse gibi taşlanarak recmedilir. Sahâbe -Allah onlardan râzı olsun ve onları râzı etsin- bu kişinin öldürülmesi üzerinde icmâ etmişlerdir. Ancak onlardan bazıları, zinâ eden muhsan kimse gibi taşlanarak recmedileceğini söylemiştir. Bazıları ise yüksek bir yerden atılacağını söylemiştir. Bazıları da ateş ile yakılacağını söylemiştir.
Bu meselede doğru olan, kılıçla öldürüleceğidir. Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'den gelen bir hadiste şöyle buyurmuştur: 'Lût kavminin işini yapanı gördüğünüzde yapanı da kendisine yapılanı da öldürün!'(1) Allah'tan afiyet dileriz. Bu hadîste bâzı ihtilâflar olsa da hadîsin isnâdında herhangi bir beîs yoktur, ceyiddir (iyidir). Bunu, sahâbenin icmâsı da destekleyip teyit eder. Rasûlullah'ın ashâbı, -ister bekar ister muhsan olsun- öldürüleceği husûsunda icmâ etmişlerdir. Onlar sadece ne şekilde öldürüleceği husûsunda ihtilaf ettiler. Yakarak mı, yoksa yüksek bir yerden atılarak mı, yoksa kılıçla mı öldürülecek?
Doğru olan kılıçla öldürülmesidir. Çünkü ateşle ancak Allah celle ve alâ azap eder. Recm ise yalnızca zinâ eden muhsan hakkında gelmiştir, lûtîliğe kıyas edilmez, lûtînin durumu farklıdır. Fakat eğer bunlar mükellef kimseler ise işledikleri masiyetin habîsliği ve muazzam iğrençliğinden ötürü o işi yapan da kendisine yapılan da kılıçla öldürülür. Çünkü vâcip olan bundan nefret ettirmek ve sakındırmaktır. Bu iğrenç, çirkin ve pis işten sakındırmak amaçlı olarak onları öldürmek ise, bu makâmda münâsip (bir hükümdür).
Allah'tan herkes için âfiyet ve selâmet dileriz.
(1) Ebû Dâvud, 4462; Tirmizî, 1456; İbn Mâce, 2561; Ahmed, 2732
Kaynak: Şeyh'in resmî sitesi, Fetâva'l-Câmii'l-Kebîr bölümü